

जातः १०। इति हेमचन्द्रः । ३। १६६ ॥
महाकुलः ११ कोलेयः १२ कोलेयकः १३।
इत्यमरटीका ॥ कुलजः १४ साधुजः १५ कुल-
श्रेष्ठः १६। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, दृष्ट-
संहितायाम् । १७। ४।

“भेदे दृष्टिविनाशो भेदः सुहृदां महाकुला-
नाम् ॥”

ज्ञो, उत्तमं कुलम् । यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
३। ६१।

“द्वयोराशोक्तिं चित्रं जन्मेकस्मिन् महा-
कुले ॥”

महाकुलीनः, त्रि, (महाकुलस्य अपत्यम् । महा-
कुल + “महाकुलादन्त्येनौ” ४। १। १४१।

इति पञ्चै खः ।) महाकुलः । यथा,—

“महाकुलीन ऐन्दुकि वंशे दाशरथिर्मम ।

पितुः प्रियङ्गरो भर्ता स्नेमकारस्तपस्विनाम् ॥”

इति भट्टिः । ५। ७७ श्लोकः ॥

(स्त्रियां टाप् । यथा, रामायणे । २। २८३।

“सीते ! महाकुलीनासि धर्मं च निरता
सदा ॥”

महाकुलं, ज्ञो, (महच्च तत् कुलचेति ।) दृष्ट-
कुलरोगः । तत् सप्तविधं यथा,—

“पूर्वजिकं तथा सिद्धं ततः काकगणं तथा ।

पुङ्गवैकर्मजिह्वं तु महाकुलादि सप्त च ॥

पूर्वजिकं कपालौडम्बरमखलाख्यम् । सिद्ध-
शब्दोक्तकारान्तौ नृपसकलजङ्गः । ननु कथं

सिद्धस्य महाकुलस्य गणना सुश्रुतेन चू-
दकुलसूक्तत्वात् । उच्यते । त्वद्माचगता सिद्ध-
पुष्पिका सुश्रुतेन च चूदकुलसूक्ता धातुस्य प्रवि-
ष्टस्य सिद्धं महाकुलमेव । एवंविधस्य सिद्धस्य

चरकेण महाकुलस्य दर्शितत्वात् । यथा

महाकुलस्य श्रीप्रसूतरीतरधालवगाहनात्

उल्लङ्घयदोषप्रत्यक्षात् चिकित्सावाङ्मत्याच्च ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ (यथा चिकित्सा चूदकुल-
शब्दे द्रष्टव्या ॥)

महाकूपः, पुं, (महांशसौ कूपचेति ।) दृष्टकूपः ।

तत्पर्यायः । अरघट्टः २। इति जटाधरः ॥

महाकुलः, पुं, (महत् कुलमस्य ।) महाकुलः ।

सत्कुलः । इति हिरण्यकोषः ।

महाकोशफला, स्त्री, (महान् कोशः फले

यस्याः ।) देवदाली लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

महाकोशातकी, स्त्री, (महती चासौ कोशा-
तकी चेति ।) हस्तिघोषा । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—

“महाकोशातकी प्रोक्ता हस्तिघोषा महा-
फला ।

धामार्गवो घोषकश्च हस्तिपर्येष स स्तुतः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

महागदः, पुं, (महांशसौ गदचेति ।) ज्वरः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (महारोगः । यथा, सुश्रुते ।

१। ३३ अध्याये ।

“वातधाधिः प्रमेहश्च कुष्ठमर्शो भगन्दरः ।

अश्वरी नृगगर्भश्च तथेवोदरमष्टमम् ।

अष्टावैते प्रकृत्यैव दुष्किकित्सा महागदाः ॥”

औषधविशेषः । यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने ५
अध्याये ।

“एषोऽगदो हन्ति विषं प्रयुक्तः

पानाञ्जनाभ्यञ्जनस्ययोगैः ।

अवाय्वीर्यो विषवेगहन्ता

महागदो नाम महाप्रभावः ॥”

महती गदास्तेतिविषये महागदाविशिष्टे, त्रि ।

यथा, श्रीमद्भागवते । ३। १८। ६।

“परानुषक्तं तपनीयोपकल्पं

महागदं काचनचित्रदंशम् ।

मर्माण्यभीक्ष्णं प्रतुदन्तं दुरुक्तेः

प्रचण्डमनुः प्रहसन्तं बभाषे ॥”

महागन्धं, ज्ञो, (महान् गन्धोऽस्य ।) हरि-
चन्दनम् । बोलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (महा-
गन्धयुक्ते, त्रि । यथा, हरिवंशे । १४३। ४४।

“तच्च कण्ठे समासज्य महागन्धं नराधिप ।।

आययावन्को यच्च दुरात्मा बलदपितः ॥”

महागन्धः, पुं, (महान् गन्धोऽस्य ।) कुटजवृक्षः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ जलवेतसः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

महागन्धा, स्त्री, (महान् गन्धो यस्याः ।) स्त्रियां

टाप् ।) नागवला । केविकापुष्पम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ चासुखा । यथा, हेमचन्द्रः । २। १२०।

“चासुखा चत्विका चर्मसुखा माष्णार-
कणिका ।

कर्णमोटौ महागन्धा भैरवी च कपालिनी ॥”

महागवः, पुं, (महांशसौ गौचेति ।) “गौर-
तद्धितलुकि ।” ५। ४। ६२। इति समासान्तवृत् ।

गोसङ्गत्वादस्य तथालम् ।) गवयः । यथा,—

“वज्रगौर्गवयः प्रोक्तो वलभद्रो महागवः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

महागिरिः, पुं, (महान् गिरिस्तदाख्योपाधिर्यस्य ।

यदा, महान् गिरिरिव ।) बौद्धभेदः । यथा—

“महागिरिः सुहृत्स्याद्या वज्रान्ता दश-
पूर्वजः ॥”

इति हेमचन्द्रः । १। ३४ ॥

महान् गिरिः पर्यतः ।) दृष्टत्पर्वतश्च ॥ (यथा,

महाभारते । ३। ११०। १५।

“नातप्रतपसा श्रव्यो द्रष्टुमेव महागिरिः ।

आरोढुं वापि कौन्तेय ! तस्मान्नियतवाग्भव ॥”

दानवविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३। ८६।

“रुद्राश्चैव निचन्द्रश्च उर्जनभो महागिरिः ॥”

महागुरुः, पुं, (महांशसौ गुरुचेति ।) अति-
गुरुः । स च पुरुषस्य पिता माता आचार्यश्च ।

स्त्रियाः पतिः । अदत्तकन्यायाः पिता माता

च । यथा । त्रयः पुरुषस्यातिगुरवो भवन्ति

माता पिताचार्यश्चेति । इति विश्वसूत्रम् ॥

पल्लुर्महागुरुत्वमाह रामायणे ।

“नातो विशिष्टं पश्यामि बान्धवं वै कुलक्षियाः ।

पतिर्बन्धुर्गतिर्भर्ता देवतं गुरुरेव च ॥”

प्रातातपः ।

“गुरुरभिर्दिजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।

पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वज्ञाभ्यागतो गुरुः ॥”

एकपदेन दत्तस्त्रीणां पितृमातृयादृतिः ॥ ॥

सपिण्डमरणं प्रकृत्य आश्वलायनः । त्रिराज-
मचारलवणान्नाशिनः स्युर्द्वादशरात्रं महा-
गुरुषु । आचार्यश्च उपनीय ददद्देवमाचार्यः

स उदाहृतः । इति याज्ञवल्क्योक्तः । तस्म-

रण्ये त्रिरात्राशीचक्षितं नैतादृश्विन्यमः ॥

आश्वलायनः । नैतस्यां रात्रावन्नं पचयुः ।

अन्नं न पचयुरित्यनेनोपवासः स्तुतितः । अघ-

मस्तरे चाहमनन्नन्त आसीरन् इति वक्ष्य-

माणवचनात् । अघस्तारः कटादिः । अचार-

लवणं चारुवृत्तिकारिद्रुतलवणभिन्नं तत्तु

सैन्धवं साम्भरि च । इति शुद्धितत्त्वम् ॥ ॥

महागुरुमरणे संवत्सरपर्यन्तं निषिद्धकर्माणि

यथा, कर्मलोचने ।

“महागुरुनिपाते च कार्यं किञ्चित् चाचरेत् ।

आर्त्तित्वं ब्रह्मचर्यश्च यावत् पूर्णो न वत्सरः ॥

अन्यथाहं परामश्च गन्धं मात्याश्च मैथुनम् ।

वर्जयेद्गुरुपाते च यावत् पूर्णो न वत्सरः ॥

तीर्थयात्रां विवाहश्चाध्यापनं तर्पणन्तथा ।

संवत्सरं न कुर्वीत महागुरुनिपातने ॥”

अपि च ।

“विशेषतः शिवापूर्णा प्रवृत्तपितृको द्विजः ।

यावद्वत्सरपर्यन्तं मनसापि न चाचरेत् ॥

महागुरुनिपाते तु कार्यं किञ्चित् चाचरेत् ।

आर्त्तित्वं ब्रह्मचर्यश्च आहं देवयुतश्च यत् ॥”

इति कालिकापुराणे ५४ अध्यायः ॥

महागुल्मा, स्त्री, (महान् गुल्मो यस्याः ।) सोम-

वल्ली । इति राजनिर्घण्टः ॥

महागुहा, स्त्री, (महती गुहा यस्याः ।) पृश्नि-

पर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

महागोधूमः, पुं, (महांशसौ गोधूमचेति ।)

दृष्टगोधूमः । वङ्ग गम इति भाषा । यथा,—

“गोधूमः सुमनोऽपि स्यात्त्रिविधः स च

कीर्तितः ।

महागोधूम इत्याख्यः पञ्चाहं प्रातु च

चागतः ॥

मधूनी तु ततः किञ्चिदस्या सा मध्वदेशजा ।

निःशुको दीर्घगोधूमः क्षुब्धमन्दीसुखाभिधः ॥

गोधूमो मधुरः शीतो वातपित्तहरो गुरुः ।

कफशुक्रप्रदो बल्यः क्षिण्यः सन्धानलक्षरः ॥

जीवनां दृढाणो वर्यां ब्रह्मणो बल्यः स्थिरत्व-

स्तु ॥”

कफप्रदो नवीनो ननु पुराणः । पुराण्यव-

गोधूमश्चौद्रजाङ्गलशूलसुगति वाग्भट्टेन

वसन्ते दृष्टीतत्वात् ।

“मधुनी शीतला क्षिण्वा पित्तघ्नी मधुरा

लघुः ।

शुक्रला दृढाणी पथ्या तद्वन्नन्दीरुखाः स्तुताः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥